

Naslov originala

Richard Paul Evans

The Christmas Box

Copyright © 1993 by *Richard Paul Evans*

Introduction copyright © 2012 by *Richard Paul
Evans*

Translation copyright © 2024 za srpski jezik,
Valkira izdavaštvo

Izdato u saglasnosti sa Sterling Lord Literistic
Inc, putem ANA Sofia Ltd.

BOŽIČNA KUTIJA

RIČARD POL EVANS

Prevela:
Anastasja Stanišić

 VALKIRA
IZDAVAŠTVO
Kragujevac, 2024.

Za moju sestru Su,
koju volim i koja mi nedostaje.

Nijedna devojčica ne može zaustaviti svet da bi
mene čekala.

– Natali Merčant

SADRŽAJ

DVADESET GODINA KASNIJE	11
UDOVIČINA VILA	19
BOŽIĆNA KUTIJA	33
KUTIJA ZA BIBLIJU	41
SAN, ANĐEO I PISMO	55
KAMENI ANĐEO	75
ANĐEO	89
EPILOG	97
IN MEMORIAM	101
O AUTORU	103

DVADESET GODINA KASNIJE

Ričard Pol Evans

Pre dvadeset proživljenih godina i miliona pređenih milja bio sam mlad čovek izraženih političkih težnji. Trenutak kada sam seo da napišem *Božićnu kutiju* desio se nedugo pošto sam izgubio na izborima za člana državnog zakonodavnog tela za manje od jedan posto. Zahvalan sam mnogim mojim neuspesima, ali nijednom više no tom. Sa vremenom na raspolaganju, odlučio sam da ispratim svoj životni san i napišem knjigu.

Nisam ni sanjao da ću postati autor bestselera. Moja priča bila je isuviše meni bliska, jedna tričarija koju sam osmislio za svoje dve ćerke, Dženu i Alison. Želeo sam da napišem nešto što će dočarati osećanja jednog mladog oca – sa nadom da će jednog dana, kada moje ćerke porastu, pročitati moju knjigu i razumeti radost i lepotu koje su mi donele u život.

Ne mogu ni da zamislim bolji način da ova čarobna priča otpočne. Kada sam krenuo da pišem svoju priču, ona je sama to počela da čini. Reči su mi dolazile tako nenadano i silno da sam se budio usred noći i pisao duge pasuse bez stanke. Jednom prilikom sam sišao sa

autoputa i napisao čitavo poglavlje na poledini svakog papira koji sam mogao da pronađem u autu. Vrlo jasno se sećam kako sam se pitao zbog čega mi je dato sve to nadahnuće za nešto što, na kraju krajeva, nije bilo toliko važno. Tada nisam shvatao koliko će zapravo ova mala knjiga biti važna.

Napravio sam dvadeset primeraka za porodične božićne poklone, a jedan sam dao svojoj majci. Iznenadio sam se kada mi je rekla kako joj je knjiga pomogla da se pomiri sa smrću moje male sestre, iako je od tada prošlo više od dvadeset i pet godina. Drugi članovi porodice zvali su me da mi prenesu koliko im se priča dopala. Bio sam zadovoljan onim što je moja knjiga postigla i pomislio da je tu kraj mom poduhvatu. No, moja knjiga je drugačije predvidela. Ti prvobitni primerci brzo su dospeli iz ruku jednog u ruke drugog čitaoca dok ih u jednom trenutku stotine ljudi nije pročitale, i ubrzo su knjižare počele da se raspituju i naručuju moju neobjavljenu knjigu. Slušajući savete knjižara, poslao sam svoju knjigu najbližim izdavačima, koji su me brzo odbili. *Knjiga poput ove se nikad neće prodavati.*

Pa ipak, ja sam i dalje primao toliko upita za primerke da sam odlučio da je samostalno objavim – a *Božićna kutija* počela je da se penje ka vrhu lista svetskih bestelera, pa postigla i epohalni uspeh tako što je bila prva knjiga

koja je istovremeno zauzela prvo mesto na bestseler listama Njujork Tajmsa za tvrdi i meki povez. Uprkos komercijalnom uspehu knjige, pravo zaveštanje *Božićne kutije* ne leži samo u brojkama. Ja bih rekao da su iz ove knjige proizašla tri nezapamćena čuda.

Kao prvo, zacelila je rane onih koji su izgubili decu. Otkako sam je izdao, primio sam hiljade pisama i imejlova sa porukama koje odjekuju rečima poput onih moje majke – da je ova mala knjiga pružila utehu nakon strašnog gubitka. Kako tačno donosi spokoj, u to nisam siguran, ali ga pripisujem izvoru i čudu same knjige.

Kao drugo, spomenik Anđela božićne kutije, koji se spominje u knjizi, ne samo da je oličen u stvarnom svetu, već je ta ista statua postavljena širom sveta i tako pružila onima koji su izgubili decu mesto na kome će pronaći utehu. Danas, postoji više od stotinu spomenika Anđela božićne kutije, a svakog šestog decembra hiljade ljudi okuplja se oko njih kako bi se sećali onih koje su izgubili i pronašli mir i utehu u prisustvu anđela.

I kao treće, tu je i Kuća božićne kutije. Nakon što je *Božićnu kutiju* izdao jedan od velikih izdavača, moja žena Keri i ja odlučili smo da deo novca koji smo dobili vratimo našoj zajednici. Počeli smo da gradimo sigurne kuće za zlostavljaju i nezbrinutu decu. Otada je naša

dobrotvorna ustanova, Božićna kutija internacionala, služila preko trideset i pet hiljada dece.

Pre nekoliko godina, na jednoj od promocija moje knjige, jedna mlada žena mi je prišla i uzbuđeno rekla: „Gospodine Evanse, ceo život želim da vas upoznam.”

Sav polaskan, upitah je: „Sviđaju vam se moje knjige?”

„Ne”, odgovorila je, „nikada ih nisam pročitala”.

„Aha”, rekao sam. „Zašto onda želite da me upoznate?”

„Ja sam jedno od vaše dece iz Kuće božićne kutije.”

Zatim je stavila ruku na rame tinejdžera koji je stajao pored nje. „Ovo je moj brat. Nas su razdvojili od roditelja i nismo imali kuda. Primili su nas u vašu Kuću. A onda, kada su nas roditelji dali na usvajanje, niko nije želeo da prihvati oboje. Ali smo kod vas pronašli sklonište, dok nas nisu oboje usvojili. Moj socijalni radnik mi je rekao da ne bih odrasla sa bratom da nije bilo vas. Oduvek sam želela da vam se zahvalim što ste mi to omogućili.”

Pogledao sam je i nasmešio se. „Da li biste voleli da potpisujete knjige sa mnom?”

„Rado”, rekla je.

Narednih sat vremena smo sedeli zajedno, pili koka-kolu i potpisivali.

Dvadeset romana kasnije i više od petnaest miliona primeraka moje knjige donetih na svet, pitanje koje mi najčešće postavljaju jeste: Koja mi je, od svih mojih knjiga, omiljena? Često govorim da je to kao da me pitate koje mi je dete omiljeno. Ali to nije sasvim tačno. Bez *Božićne kutije* ne bi bilo drugih knjiga. Ova mala knjiga pomogla mi je da doprem do ljudi širom sveta, i iako su moje knjige postale elegantnije i bolje napisane, ne bih promenio nijednu reč u njoj.

*To je značila Božićna kutija,
da ću se jednog dana okrenuti i moja mala
devojčica neće stajati iza mene...*

Kako vreme brzo prolazi. Danas su te dve male devojčice kojima sam pisao *Božićnu kutiju* odrasle. Džena se udala i radi kao književni asistent. Alison završava master iz Socijalnog rada. Ono što se nije promenilo je značaj moje male priče. Sada, kao i hiljadu godina pre, pa i hiljadu godina posle, roditelji će gledati svoju decu i srce će im se lagano slamati jer će znati da je jedino obećanje detinjstva njegov kraj. Najveća mi je nada da će *Božićna kutija* preživeti vekove što dolaze kao podsetnik na svetost i svetinju

Božićna kutija

roditeljske ljubavi. Bog vas blagoslovio i srećan
Božić.

A decorative scroll with a floral wreath background. The scroll is horizontal and has a textured, slightly weathered appearance. It is surrounded by a dense arrangement of leaves and branches, including oak leaves and holly leaves with berries. The scroll has two small, ornate metal-like caps at each end. The text is centered on the scroll.

Poglavlje I
UDOVIČINA VILA
